

כך צולמה מישיפתח
שריר לפני כמה
שנים בביתה. האם
היה שם כלב? נהג
אלמוני הביא סיפור
ועבר בחינה בגלאי
שקר. השר הגיש
חביעה ענקית. וכל
המדינה שואלת:
היכן הכלב מוקי?
דפנה ברק
מדווחת

כאבים של מי שריר

לא נותנת לו לנשום: את חונקת אותו! או אני שואלת אותו: אם לי זה היה עושה טוב להיות איתו, והוא לא היה רוצה בזה — מה פשוט יותר לגבר מאשר להוריד מעצמו את אשתו? הוא יכול היה לספר לי על ארוחות, פגישות עבודה, ישיבות.

אני עם בעלי מאז גיל 16. אחרי כליכך הרבה שנים של חיים משותפים, אינני יכולה להשתנות. אני מכינה שזה מפריע לכל מיני אנשים.

כבר בעבר חשבה שריר לתבוע את אחר העיתונים, שהעלו את חמת-זעמם, על הצאת-דיבה. תמיד יעצו לה נגד צעד זה. עורר-הדין אמנון גולדנברג, שהתבקש לייצג למישיפתח במיקרים קודמים, תמיד אמר: אל תתעסקו אי

הקש ששבר הפעם את גבה של ריבקה שריר היה הכלבה-הבלתי-נראה מוקי.

הצהרון חדשות פירסם לפני שבועיים כתבת-צעב, שבה נכללו האשמות נגד השר שריר ומישיפתח. עיקר ההאשמה היה שריר מנצל את מעמדו כשר בישראל לצרכיה הפרטיים של מישיפתח.

גם מי שמסתייגים מהאשה הנמרצת, אינם יכולים להתכחש לעוברה שריב-קה שריר משוכנעת בצדיקתה, ופשוט אינה מבינה מה רוצים מחיימישיפתח.

אני יודעת שאינני צריכה לקחת את זה ללב, אמרה השבוע, אבל כואב לי. זה נורא כואב. אני מבכות זמן ואני נרגיה כליכך רבים על כל העניינים האלה, במקום להקדיש זמן לרברים רציניים. זה שוחק.

כואבת לי במיוחד התרמית שמניס להדריק לי. אני מודה, יש לי בעייה, אני מודה. אני נמצאת יותר מדי זמן עם בעלי, ואנשים לא אוהבים את זה. עיתונאית אחת אמרה לי פעם: את

מורכות גבוהה בכל המתרחש סביבה. היא מפגינה איכפתיות, קולגית לעיני תים, בנושאים הנראים פעוטים בעיני אחרים. מכיוון שברוך-כלל מופנים אליה הורקרים כשהבררים נוגעים בבעלה, נוצר הרושם כאילו היא מתעללת בבעלה בלבד. אולם לאמיתו של דבר מתערבת ריבקה שריר בכל דבר. היא אשה פעילה באורח כללי.

אין זאת הפעם הראשונה שהיא ווע-מת על טיפול התקשורת בבעלה ובישיפתח. האימפולסיות שלה גרמה לה כבר בעבר להביע את דעותיה באורח פסקני ולטפלן לבכירים בתיקו-רת.

פעם אחת בחייו. אולי היה כלב לידו. זה כליכך מגוחך: ואם גדי סיפר שהכלב שלוש כשאת היית קטנה, לא סיפרת כל מיני סיפורים? גם הסיפור הזה, כאילו הכלב הוכנס לפנסיון בצפון-הארץ. כמה עולה להחזיק כלב בפנסיון — 15 שקלים? אפילו יותר? מאיפה המציאו את הסיפור הזה? אני פשוט לא תופי-סתו.

ג'ינג'ית מעורבת

את ריבקה שריר, הגיבורה האמיתית של הפרשה, או שאוהבים, או שלא. היא אשה נאה, ג'ינג'ית, בעלת

לא הרב אליעזר שך, וגם לא יריב, הרבי מלובאביץ', אף לא יצחק שמיר ושימעון פרס יכלו השבוע להתחרות עם הכוכב שהטביע את חותמו על האומה, פילג את העם לשני מחנות — כער ונגר — והיוהו נושא להתנצחויות במסיבות-יקוקטיל: הכלב מוקי.

כמו כל סופר-סטאר, היה גיבורה-שד בע אפוף כהילה של מיסטריון. איש לא ראה אותו במרעיניו, איש גם לא יודע לתאר — מה גיזעו, מה צבע שיערו, מה גודלו, האם הוא דוברמן אימנטי או אולי פודל שחרחר בעל זנב קצוץ, האם הוא מעדיף כונוו על דונלי. כל מה שעמיישראל יודע על הכלב המפורסם ביותר במדינה — אם הוא קיים בכלל — הוא ששרה-מישפטסיס והתיירות אברהם (אברשה) שריר, על פי עדות של נהג במישרדה-תיירות, צהל לעברו, מוקי, הביאו לך אוכלי על פי אותה העדות, היה מדובר בער רות, בגרונות, כעצמות ובשאריות כשר שהובאו לפני סגנתיים ממלך דיפלוס, מידיו של סגן-מנהל המלון דאן, אל ביתו של השר.

לא חשוב מה יקרה, אמרה לי ריבקה שריר, שהגישה השבוע עם בעלה תביעת-דיבה נגד הצהרון חרשוח בסך מיליון שקלים, כעת כולם משוכנעים שיש לי כלב...

מעולם לא סבלתי כלבים. אני פשוט לא סובלת את זה, מה לעשות? אין לי התנגדות לגבי מה שקורה אצל אחרים, אבל לא הייתי רוצה שאצלי בבית יסתובב כלב.

ואולי היה זה כלב שהווג שריר שמר עליו לתקופה קצרה? נו באמת! נחרדה ריבקה, זה נש מע הגיוני אברשה ואני איננו אנשים היושבים כל היום בבית. ומה הייתי אמורה לעשות עם הכלב, כשנסעתי או רצתי לפגישות?

תביעה או תרגיל?

מיליון ש"ח הוא סכום עגול, גדול ומשך תשומת-לב. זוהי, כנראה, הסיבה לכך שהשר אברהם שריר בחר בסכום זה, כאשר הגיש את תביעת-הניזקין שלו נגד העיתון חדשות. אלא שדווקא גודל הסכום מעלה בלב מישפטסיס שאלה אם אמנם מתכוון השר להשיב את כבודו האבוד או לנצל את התביעה רק למטרת יחסי-ציבור.

ברור כי השר לא נמנע פגיעה כלכלית בגלל פירסום הסיפור על הנהג שהוזמן כביכול במיוחד מירושלים לתל-אביב כדי להעביר חבילה של מזון לכלבו של השר. ועל כן, אין מטרתו של השר לקבל פיצוי כלכלי, אלא להעניש את העיתון ואת כתבו.

כדי להשיג מטרה של ענישה, יכול היה השר לנקוט בשתי דרכים מישפטיות. הוא יכול היה להגיש נגד העיתון קובלנה פלילית פרטית, שאמנם אינה מזכה את השר בפיצוי כספי, אבל עלולה להרשיע את העיתון ואת כתבו בפלילים, ולהענישם. קובלנה פלילית פרטית כזו היתה מתבררת לפני שופט-שלום ומסתיימת תוך שנה. כך היה השר נמנע מלעמוד בתור הארוך, הקיים לפני בית-המישפט המחוזי בתל-אביב. אבל השר לא בחר בדרך זו.

אלא שדבר אחד אולי שכח השר. כאשר מוגשת תביעת-ניזקין, יש זכות לנתבע — העיתון חדשות, במיקרה זה — להפנות אל התובע שאלו-נים, מיד אחרי הגשת כתב הגנתו. בשאלונים אלה יכול הנתבע לשאול את השר שאלות רבות ושונות, אולי אף מבוכות, על כל פרטי הפרשה. ומה שבטוח הוא כי שאלונים אלה, והתשובות שהשר חייב להשיב עליהן, יתפרסמו מיד בעיתון חדשות, כיום לחומר-קריאה מרתק לציבור.

אילנה אלון